

den fremtidige Pensionering af Embedsmænd under Civillisten“, hvilket Forslag var til Behandling umiddelbart før 2den Behandling af Forslaget om Pensioner i Anledning af Tronskiftet. Ordføreren for Forslagsstillerne (Bille) udtalte herom (Rigsraadets Forhandlinger i Folketinget, Sp. 505), at „man vil let forstaa, at det Forslag, vi her have indbragt, staar i nær Forbindelse med det nævnte Lovudkast (Pensioner i Anledning af Tronskiftet). Saa ofte der i de lovgivende Forsamlinger har været Tale om at bevilge Pensioner og Understøttelser til ophævede Apanager og Civillisten, er det Spørgsmaal blevet draget frem, hvorledes den lovgivende Magt skulde stille sig lige overfor denne Art Udnævnelser, idet den nemlig ikke har nogen som helst Indflydelse med Hensyn til den Maade, hvorpaa Kongen eller vedkommende Apanagist ansætter sine Embedsmænd og Betjente med Hensyn til de Lønningsforhold, under hvilke de have været stillede“. Det vil af det her anførte ses, at man den Gang var klar over de Vanskeligheder, der ere forbundne med den i Henhold til § 2 i Pensionsloven af 24. Februar 1858 eksisterende Ordning, ifølge hvilken der „er en Tvang til Stede . . . til ved ethvert Ophør af ældre Apanager og Civillister, at tage under Overvejelse, hvorledes der skal gaas frem, og under hvilken Form Statskassen skal overtage Pensioneringen af deres Betjente.“ (Rigsraadets Forhandlinger i Folketinget, Sp. 506).

Ud fra de samme Betragtninger, som efter de her citerede og andre af Ordføreren fremsatte Udtalelser laa til Grund for Udvalgets Forslag i 1866, har Finansudvalget drøftet Muligheden for og Ønskeligheden af at naa til en Ordning af disse Forhold, og man har fra alle Sider i Udvalget været enig i, at det maatte anses for særdeles ønskeligt, om der kunde findes en Form, hvorved Statskassens Forpligtelser overfor de under Civillisten hørende Embedsmænds Pensionering blev fastsat saaledes, at Lovgivningsmagten fritoges for

disse ved hver Civillistes Ophør tilbagevendende Overvejelser.

Der har herom været ført Forhandlinger med Finansministeren, som ogsaa for sit Vedkommende har erklæret sig enig i Ønskeligheden af, at der nu søgtes gennemført en Ordning, hvorefter Statskassens Forpligtelser med Hensyn til Pensioneringen af de under ophævede Civillister hø Embedsmænd blev fikseret til en bestemt aarlig Ydelse. Denne Ordning er af Finansministeren nærmere skitseret saaledes, at der til en under Civillisten oprettet Pensionskasse ydedes et aarligt Beløb, beregnet paa Grundlag af de Pensioner og Understøttelser, der i nærværende Lovforslag er foreslaaet, og de Pensioner, der bleve udredede efter Frederik den VII.s Død i Henhold til Lov af af 27. Marts 1866 om Pensioner i Anledning af Tronskiftet. Med Ydelsen af et saadant aarligt Tilskud vilde da Statskassens Forpligtelse efter den oftnævnte Bestemmelse i § 2 i Pensionsloven af 24. Februar 1858 være afgjort, og Pensioneringen i øvrigt paa hvile Civillisten (jvnf. 2det Punktum af § 2).

Den af Finansministeren skitserede Ordning har vel ikke vundet ubetinget Bifald hos alle Udvalgets Medlemmer, men med Tilslutning af et Flertal af Udvalget har Ministeren paabegyndt de til Udfindelse af den omhandlede aarlige Ydelse fornødne Forarbejder. Det har imidlertid, efter de af Ministeren i Udvalget givne Meddelelser, ikke været muligt at tilvejebringe de nødvendige Oplysninger om de ved Loven af 27. Marts 1866 pensionerede Hofembedsmænds Alder, i den Tid der har været til Raadighed til Foretagelse af disse Undersøgelser.

Den Regeringen ved Lov Nr. 63 af 30. Marts 1906 givne Bemyndigelse til foreløbig at udrede Pensioner og Understøttelser i Anledning af Tronskiftet ophører med Udgangen af Finansaaret 1906—07, og da Udvalgets Flertal erkender, at Rigsdagen gennem Vedtagelsen af den nævnte Lov har godkendt de Regler, hvorefter Pensionerne og Understøttelserne ere